

Sygn. akt VI GC 2117/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. W. i Z. W.**

przeciwko **G. F.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. F. na rzecz powodów J. W. i Z. W. solidarnie kwotę 15 338,10 złotych (piętnaście tysięcy trzysta trzydzieści osiem złotych dziesięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty: 3 038,10 złotych za okres od dnia 17 marca 2016 roku do dnia zapłaty i 12 300 złotych za okres od dnia 14 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, z tym ustaleniem, że jej odpowiedzialność jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanego K. F. wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 3231/16;

II. zasądza od pozwanej G. F. na rzecz powodów J. W. i Z. W. solidarnie kwotę 4 800 złotych (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z tym ustaleniem, że jej odpowiedzialność jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanego K. F. wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 3231/16;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanej G. F. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 142,08 złotych tytułem kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt VI GC 2117/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 lipca 2016 roku powodowie J. W. i Z. W. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) spółka cywilna J. i Z. W. domagali się zasądzenia solidarnie od pozwanych G. F. i K. F. kwoty 15 338,10 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 3 038,10 złotych za okres od dnia 17 marca 2016 roku do dnia zapłaty i 12 300 złotych za okres od dnia 14 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że pozwani do dnia 30 czerwca 2016 roku prowadzili działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna G. F., K. F. z siedzibą w L.. Pozwani zlecili powodom wykonanie renowacji drzwi z wymianą elementów dębowych, wymianę szyb w skrzydłach drzwiowych wraz z malowaniem oraz wykonanie

dziewięciu kompletów ławek na podstawie betonowej dla Szpitala (...) w S.. Strony ustaliły, że wynagrodzenie powodów będzie płatne w terminie 7 dni od daty wystawienia faktury. Wysokość wynagrodzenia została pomiędzy stronami ustalona odrębnie dla robót związanych z wykonaniem ławek i ich posadowieniem oraz dla pozostałych prac. Prace zostały wykonane zgodnie z dokonanymi ustaleniami i odebrane bez zastrzeżeń. Po wykonaniu przedmiotu umowy powodowie wystawili fakturę VAT numer (...)2016 oraz fakturę VAT numer (...) na łączną kwotę 15 338,10 złotych. Pozwani, pomimo wezwań, nie dokonali zapłaty za przedmiotowe faktury.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 273/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Od powyższego orzeczenia pozwana G. F. wniosła sprzeciw domagając się oddalenia powództwa w całości oraz wskazując, że wierzytelność powodów dochodzona w toku niniejszego postępowania powstała w związku z realizacją przez nich zamówienia złożonego przez męża pozwanej K. F. prowadzącego również działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo – Budowlana (...) z siedzibą w L., o czym informowała powodów w odpowiedzi na otrzymane wezwanie do zapłaty. Pozwana podniosła także, iż kilkakrotnie prosiła powodów za pośrednictwem swojej księgowej A. W. – P. o zmianę danych na przesłanej fakturze VAT. Nadto pozwana wskazała, że roszczenie powodów nie jest wymagalne w rozumieniu art. 455 k.c., albowiem z przedłożonych do pozwu dokumentów nie wynika, iż przesyłki polecane z fakturami VAT zostały pozwanej faktycznie doręczone, a także podniosła, że faktury VAT wystawione przez powodów nie wskazują podstawy naliczenia kwot, stąd nie mogą być oceniane jako należycie sporządzone, a w konsekwencji nie mogły stanowić podstawy wezwania do zapłaty. W ocenie pozwanej faktury VAT oraz wezwanie do zapłaty, bez wskazania w wezwaniu, które faktury składają się na roszczenie, nie mogą skutecznie pełnić funkcji wezwania do zapłaty w rozumieniu art. 455 k.c. Wobec faktu, że pozwani nie otrzymali wszystkich faktur VAT oraz prawidłowego wezwania do zapłaty, nie było podstaw do przyjęcia, iż mogli zapoznać się z tymi dokumentami.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 16 stycznia 2017 roku” pozwana G. F. wskazała, że z dniem 30 czerwca 2015 roku z ważnych powodów w trybie art. 869 § 2 k.c. wypowiedziała swój udział w spółce (...) spółka cywilna G. F., K. F. z siedzibą w L. ze skutkiem natychmiastowym, co oznacza, że dochodzone w przedmiotowej sprawie wierzytelności powstały po utracie przez pozwaną statusu wspólnika spółki cywilnej, a zatem pozwana nie może ponosić za nie odpowiedzialności.

Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2016 roku wydany w sprawie o sygn. akt VI GNc 273/16 uprawomocnił się w stosunku do pozwanego K. F..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. F. od 1992 roku prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) – Budowlana M. – (...).

Do dnia 30 czerwca 2016 roku G. F. prowadziła wraz z mężem K. F. działalność gospodarczą pod firmą (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L.. Przedmiotem działalności tego podmiotu było prowadzenie robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieskalnych.

wydruki z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 4, 7 akt, zeznania świadka A. W. – P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 19 maja 2017 roku – k. 115-116 akt (zapis cyfrowy 00:34:28-00:47:00)

Przedstawiciel Z. W. i J. W. prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) spółka cywilna J. i Z. W. z siedzibą w Z. J. N. skontaktował się z K. F., który działając jako wspólnik spółki cywilnej, zlecił Z. W. i J. W. wykonanie prac polegających na renowacji dwóch par drzwi oraz wykonaniu dziewięciu kompletów ławek na betonowej podstawie dla Szpitala (...) w S..

Ostateczna cena za wykonane prace renowacyjne została przez strony uzgodniona po dokonaniu oględzin drzwi.

Z. W. i J. W. wykonali prace zgodnie z dokonanymi ustaleniami. Prace te zostały odebrane bez żadnych zastrzeżeń.

zeznania świadka K. N. – protokół skrócony rozprawy z dnia 19 maja 2017 roku – k. 113-115 akt (zapis cyfrowy 00:03:34-00:34:28), zeznania świadka K. F. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 czerwca 2017 roku – k. 127-128 akt (zapis cyfrowy 00:01:52-00:35:20)

W dniu 22 lutego 2016 roku K. F. przesłał do K. N. wiadomość e-mail, w której wskazał, że fakturę VAT za renowację drzwi należy wystawić na dane firmy (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L..

wydruk wiadomości e-mail – k. 60 akt, zeznania świadka K. N. – protokół skrócony rozprawy z dnia 19 maja 2017 roku – k. 113-115 akt (zapis cyfrowy 00:03:34-00:34:28), zeznania świadka K. F. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 czerwca 2017 roku – k. 127-128 akt (zapis cyfrowy 00:01:52-00:35:20)

Wobec powyższego, faktura VAT dotycząca przeprowadzonych przez Z. W. i J. W. prac renowacyjnych pierwszej pary drzwi wystawiona została na dane firmy (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L.. Faktura ta została przez ten podmiot zaksięgowana i uregulowana w całości.

Odnosnie faktur VAT za pozostałe prace, to przedstawiciel Z. W. i J. K. J. N. skontaktował się telefonicznie z K. F. i uzyskał jego zapewnienie, że faktury te także mają zostać wystawione na dane firmy (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L., toteż Z. W. i J. W. tytułem wykonanych w odstępie około dwóch tygodni kolejnych prac związanych z renowacją drugiej pary drzwi wystawili fakturę VAT numer (...) na kwotę 3 038,10 złotych, z terminem płatności do dnia 16 marca 2016 roku, zaś za wykonanie dziewięciu kompletów ławek na betonowej podstawie – w dniu 06 kwietnia 2016 roku wystawili fakturę VAT numer (...) na kwotę 12 300 złotych, z terminem płatności do dnia 13 kwietnia 2016 roku.

Na obu fakturach VAT, tj. numer (...) i numer (...), jako nabywcę wskazano (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L..

Faktury VAT zostały wysłane listem poleconym na adres nabywcy oraz przesłane za pośrednictwem poczty mailowej.

Należności wynikające z przedmiotowych faktur VAT nie zostały uiszczone.

faktura VAT numer (...) – k. 17 akt, faktura VAT numer (...) – k. 18 akt, wydruk korespondencji mailowej – k. 61-62 akt, zeznania świadka K. N. – protokół skrócony rozprawy z dnia 19 maja 2017 roku – k. 113-115 akt (zapis cyfrowy 00:03:34-00:34:28), zeznania świadka K. F. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 czerwca 2017 roku – k. 127-128 akt (zapis cyfrowy 00:01:52-00:35:20), zeznania świadka A. W. – P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 19 maja 2017 roku – k. 115-116 akt (zapis cyfrowy 00:34:28-00:47:00)

Po pewnym czasie, około dwóch miesięcy później, K. F. skontaktował się z K. N. z prośbą o zmianę danych zawartych na nieuregulowanych fakturach VAT poprzez ich wystawienie na K. F. jako przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) – Budowlana M. – (...).

K. N., mimo podejmowanych prób, nie nawiązał kontaktu z K. F. celem wyjaśnienia przyczyn wskazanej powyżej prośby i ustalenia, na jakiej podstawie miałyby zostać dokonana zmiana nabywcy.

zeznania świadka K. N. – protokół skrócony rozprawy z dnia 19 maja 2017 roku – k. 113-115 akt (zapis cyfrowy 00:03:34-00:34:28)

W związku z brakiem zapłaty Z. W. i J. W. kilkakrotnie wzywali wspólników spółki cywilnej (...) cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L. do uregulowania na ich rzecz kwoty 15 338,10 złotych.

ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 19 akt, wezwanie do zapłaty ostateczne – przesądowe wraz z dowodem nadania – k. 20-21 akt, wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 63-64 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd oparł się także na powyżej powołanych dowodach z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Sąd jednakże uznał za niewiarygodny dokument datowany na dzień 30 czerwca 2015 roku mający zawierać oświadczenie wspólnika spółki cywilnej (...) cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L. – G. F. o wystąpieniu ze spółki, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wносиły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2017 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania powodów, albowiem prawidłowo wezwani, nie stawili się bez usprawiedliwienia.

Konstruując stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd w całości oparł się na zeznaniach świadka K. N. uznając je za wiarygodne i spójne, w szczególności w zakresie, w jakim wskazywał on na uzgodnienia dotyczące zakresu prac i ceny za wykonane prace oraz odnośnie okoliczności dotyczących wskazania przez K. F. jako nabywcy na fakturze VAT (...) spółki cywilnej G. F., K. F.” z siedzibą w L. oraz prośby K. F. odnośnie zmiany danych nabywcy. Świadek ten szczegółowo opisał przebieg współpracy z K. F., który wskazał powodom nabywcę usług na spornych fakturach VAT, a dopiero po kilku miesiącach zwrócił się o „przepisanie” przedmiotowych dokumentów na prowadzoną przez niego pod firmą (...) – Budowlana M. – (...) działalność gospodarczą, nie tłumacząc przy tym przyczyn takiej prośby. Świadek wskazał nadto, że już pierwsza faktura VAT wystawiona została przez powodów na (...) spółkę cywilną G. F., K. F.” z siedzibą w L., a jej wspólnicy nigdy nie zgłaszali z tego tytułu żadnych zastrzeżeń. Wręcz przeciwnie, faktura ta została opłacona w określonym terminie, co zostało potwierdzone przez K. F. w jego zeznaniach.

Sąd uznał również zeznania świadka A. W. – P. za wiarygodne w części, w jakiej wskazywała ona, że jedna faktura VAT wystawiona na wspólników spółki cywilnej została ujęta w księgach rachunkowych tego podmiotu i zapłacona. Odnośnie natomiast jej twierdzeń dotyczących pozostałych faktur VAT, które miały być anulowane i wystawione na K. F., gdyż roboty budowlane były wykonywane na jego rzecz, w ocenie Sądu, jej zeznania w tej części nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek nie uczestniczyła w zawieraniu umów, a wiedzę w tym zakresie czerpała wyłącznie od K. F., jak bowiem zeznała „szef mi tak powiedział”. Sąd oparł się na zeznaniach tego świadka także oceniając wiarygodność i moc dowodu w postaci przedłożonego przez pozwaną G. F. dokumentu z dnia 30 czerwca 2015 roku mającego zawierać oświadczenie pozwanej jako wspólnika (...) spółki cywilnej G. F., K. F.” z siedzibą w L. o wystąpieniu ze spółki. Jak zeznała bowiem świadek – księgowa zarówno K. F., jak i (...) spółki cywilnej G. F., K. F.” z siedzibą w L., nie miała ona żadnej wiedzy o tym, że w tej dacie, tj. 30 czerwca 2015 roku, spółka przestała istnieć i że miały jakoby między wspólnikami istnieć jakieś nieporozumienia. Co więcej księgowość temu podmiotowi świadek prowadziła do końca kwietnia 2016 roku, do tego czasu spółka „była rozliczana z urzędem skarbowym, przychodziły na spółkę faktury od powodów i innych podmiotów. (...) ja do tego czasu rozliczałam faktury wystawione na spółkę.”. Jak nadto wskazała, dopiero z dniem 30 czerwca 2016 roku, a więc rok po oświadczeniu o wystąpieniu wspólnika ze spółki, spółka została wyrejestrowana z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

W tym kontekście Sąd za niewiarygodne ocenił zeznania świadka K. F. i pozwanej G. F., jakoby od czasu jej wystąpienia ze spółki, spółka działała jakby w zawieszeniu, tym bardziej, że pozwana jest prawnikiem – radcą prawnym, a zatem jest świadoma tego, że w przypadku wystąpienia ze spółki, jej byt (spółki) zostaje unicestwiony. Poza tym, jak wynikało z zeznań świadka A. W. – P., wspólnicy prowadzili w ramach spółki cywilnej działalność aż do końca kwietnia 2016 roku. Do tego czasu bowiem A. P. prowadziła rozliczenia faktur wystawionych na spółkę oraz odprowadzała z tego tytułu podatki do urzędu skarbowego, trudno zatem przyjąć, ażeby istniał jakiś stan „zawieszenia” spółki.

Odnosząc się natomiast do zeznań świadka K. F. w pozostałym zakresie, to Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim potwierdził on, że powodowie wykonali zlecone im prace, za które strony ustaliły wynagrodzenie i jak przyznał świadek „ono im się należy”, a także odnośnie okoliczności zwracania się przez świadka do powodów o skorygowanie danych nabywcy na fakturze VAT. W pozostałym zakresie Sąd odmówił im wiary jako nie znajdującym potwierdzenia w zebranych dowodach. Nie sposób pominąć przy tym także oczywistych wewnętrznych sprzeczności, jakie pojawiły się przy okazji analizowanej kwestii w zeznaniach świadka K. F.. Początkowo świadek przyznał bowiem, że pierwsza faktura VAT powodów została wystawiona prawidłowo na spółkę cywilną i w ramach działalności tejże spółki rozliczona. Tymczasem, umknęło uwadze świadka, iż e-mail z wskazaniem danych niezbędnych do wystawienia przedmiotowej faktury VAT pochodził z dnia 22 lutego 2016 roku (k. 60 akt), a więc okresu, w którym to – zgodnie z twierdzeniami świadka K. F. – spółka cywilna miała już nie prowadzić działalności, być „w zawieszeniu”. Sąd nie wiary również tym twierdzeniom świadka, w których K. F. wskazywał, iż sporne faktury miały być wystawione na prowadzoną przez niego działalność gospodarczą, zaś powodowie pozostawali w błędzie co do tożsamości podmiotu, z którym zawarli umowę.

Odnosząc się do zeznań pozwanej G. F., Sąd nie dał wiary jej zeznaniom w zakresie, w jakim wskazywała, iż z dniem 30 czerwca 2015 roku wystąpiła ze spółki cywilnej (...) cywilnej G. F., K. F.” z siedzibą w L.. Z zeznań świadka A. W. – P. jednoznacznie wynikało bowiem, że aż do końca kwietnia 2016 roku (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L. funkcjonowała w obrocie gospodarczym, zaś świadkowi nie były znane żadne okoliczności wskazujące na zmianę składu osobowego tego podmiotu, a wykreślenie wspólników spółki cywilnej z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nastąpiło z dniem 30 czerwca 2016 roku, a więc dokładnie rok po złożeniu oświadczenia przez pozwaną.

Mając na względzie powyższe, oświadczenie pozwanej G. F. datowane na dzień „30 czerwca 2015 roku” o wystąpieniu ze spółki (...) spółki cywilnej G. F., K. F.” z siedzibą w L. Sąd uznał za niewiarygodne i sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania, o czym świadczy – w ocenie Sądu – również fakt, że pozwana G. F. okoliczność tę przywołała dopiero w piśmie procesowym z dnia 16 stycznia 2017 roku. Tymczasem, kwestia ta jako kluczowa dla odpowiedzialności pozwanej, biorąc pod uwagę zasady racjonalnego postępowania i logicznego myślenia, winna być podniesiona przecież w pierwszej kolejności. Jest to stanowisko tym bardziej uzasadnione, gdy weźmie się pod uwagę zawód wykonywany przez G. F.. Pozwana jako radca prawny posiada wyższy poziom świadomości prawnej, aniżeli zwykły obywatel. Jeśli istniały zatem jakiegokolwiek powody, które zwalniałyby ją z odpowiedzialności za zobowiązania spółki cywilnej, niewątpliwie powołałaby je w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Niezależnie od powyższego podkreślić należy, że pozwana na fakt wystąpienia ze spółki cywilnej nie powoływała się również w piśmie skierowanym do powodów stanowiącym odpowiedź na wezwanie do zapłaty (k. 35 akt). Zarówno we wskazanym piśmie z dnia 09 września 2016 roku, jak i w sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwana wskazywała jedynie na okoliczność, iż sporne wierzytelności powstały w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez jej małżonka. W świetle zasad doświadczenia życiowego, wysoce nieprawdopodobnym jest, ażeby pozwanej umknął w tym czasie tak istotny dla kwestii jej odpowiedzialności fakt, iż wystąpiła ze spółki cywilnej. Rozważając całokształt okoliczności sprawy oraz mając na uwadze zmianę stanowiska procesowego pozwanej, Sąd doszedł do przekonania, iż dokument zatytułowany „wypowiedzenie udziału w spółce” datowany na dzień 30 czerwca 2015 roku jest niewiarygodny.

Z powyższych względów zarzut pozwanej G. F., jakoby w chwili powstania wierzytelności stanowiących przedmiot niniejszego postępowania, nie była już wspólnikiem spółki cywilnej, wobec czego nie powinna ponosić odpowiedzialności za powstałe zobowiązania, nie zasługiwał na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powodowie J. W. i Z. W. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) spółka cywilna J. i Z. W. domagali się zasądzenia solidarnie od pozwanych G. F. i K. F. kwoty 15 338,10 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 3 038,10 złotych za okres od dnia 17 marca 2016 roku do dnia zapłaty i 12 300 złotych za okres od dnia 14 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, swoje roszczenie wywodząc z umowy o renowację drzwi i wykonanie ławek na betonowych podstawach, która łączyła ich z K. F. i G. F. prowadzącymi

działalność gospodarczą pod firmą (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L., faktu prawidłowego wykonania prac oraz braku zapłaty za wystawione z tego tytułu faktury VAT numer (...).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zdaniem Sądu, dał podstawy do przyjęcia, iż umowa, której przedmiotem była renowacja drzwi i wykonanie ławek na betonowych podstawach została zawarta pomiędzy powodami a K. F. i G. F. prowadzącymi działalność gospodarczą pod firmą (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L., a nie w zakresie prowadzonej przez K. F. indywidualnie działalności gospodarczej.

Jak już bowiem wskazano K. F. występujący w podwójnej roli w obrocie gospodarczym – jako przedsiębiorcą prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) – Budowlana M. – (...) oraz jako wspólnik (...) spółki cywilnej G. F., K. F.” z siedzibą w L., wskazując w korespondencji mailowej z dnia 22 lutego 2016 roku dane nabywcy (...) spółki cywilnej G. F., K. F.” z siedzibą w L., zdaniem Sądu, jednoznacznie dał wyraz temu, iż działa jako wspólnik tej spółki cywilnej, a nie w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej pod firmą (...) – Budowlana M. – (...). Przyjąć zatem należało, że podmiotem zlecającym wykonanie prac jest (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L.. Jednocześnie brak jest dowodów na to, że przy wykonywaniu przez powodów późniejszych prac, tj. renowacji drugiej pary drzwi oraz wykonaniu ławek na betonowej podstawie, które to czynności następowały w krótkich odstępach czasu między sobą (luty – kwiecień 2016 roku) podmiotem zlecającym wykonanie dzieła był inny podmiot niż wskazany przez K. F. przy pierwszej (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L.. Późniejsze zaś lakoniczne informowanie kontrahenta (powodów) o konieczności zmiany danych zawartych w spornych fakturach VAT, nie może uzasadniać przyjęcia, iż stroną umowy był K. F. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) – Budowlana M. – (...), okoliczność ta nie została potwierdzona bowiem żadnym dowodem.

Zgodnie z treścią art. 864 k.c. za zobowiązanie spółki cywilnej wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie, przy czym w piśmiennictwie zasadnie wskazuje się, że użyte przez ustawodawcę pojęcie „zobowiązania spółki” stanowi pewne uproszczenie i obejmuje te wszystkie zobowiązania, których podmiotami są łącznie wszyscy wspólnicy i które powstały po ich stronie na skutek tego, że są wspólnikami spółki cywilnej. Są to więc zobowiązania powstałe w zakresie, czy w związku z działalnością wspólników w ramach spółki, a więc podejmowaną dla osiągnięcia wspólnego celu (K. Kopaczyńska –Pieczeniak, Komentarz do art. 864 Kodeksu cywilnego, pod red. A. Kidyby, Lex 2010). Wspólnicy odpowiadają za zobowiązania spółki solidarnie, a więc wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od każdego wspólnika z osobna, od kilku z nich bądź od wszystkich wspólników łącznie, a spełnienie świadczenia przez któregokolwiek z nich zwalnia pozostałych. Jednocześnie, dopóki całe zobowiązanie nie zostanie wypełnione, wszyscy wspólnicy pozostają zobowiązani wobec wierzyciela (art. 366 k.c.). Wspólnicy odpowiadają bez ograniczeń za całość zobowiązań spółki, zarówno całym majątkiem wspólnym, jak również każdy z nich odpowiada swoim majątkiem indywidualnym, nieobjętym wspólnością.

Mając na względzie okoliczność uznania przez Sąd oświadczenia pozwanej G. F. o wystąpieniu ze spółki (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L. z dniem 30 czerwca 2015 roku – za niewiarygodne, uznać w konsekwencji powyższego należało, że w przedmiotowej sprawie w okresie powstania nieuregulowanych wierzytelności objętych żądaniem pozwu, pozwana G. F. była wspólnikiem (...) spółka cywilna G. F., K. F.” z siedzibą w L., a więc odpowiada za zobowiązania spółki solidarnie z K. F. (wobec którego nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2016 roku uprawomocnił się).

Jednocześnie za niezasadne uznać należało zarzuty pozwanej G. F. co do wysokości dochodzonego roszczenia, prawidłowość tych wyliczeń potwierdził bowiem świadek K. F., podobnie jak i prawidłowość wykonanych prac, tj. ławek i prac renowacyjnych. Podobnie za niezasadny uznać należało zarzut pozwanej odnośnie nie doręczenia jej faktur VAT, jak wynika bowiem z przedłożonych dokumentów, faktury te zostały wysłane zarówno pocztą tradycyjną, jak i mailową, zaś fakt ich otrzymania został potwierdzony w zeznaniach świadków K. F. i A. W. – P..

Uwzględniając powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania o zasadności dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia w całości, wobec czego na podstawie art. 864 k.c. w zw. z art. 627 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w punkcie

I wyroku zasądził od pozwanej G. F. na rzecz powodów J. W. i Z. W. solidarnie kwotę 15 338,10 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty: 3 038,10 złotych za okres od dnia 17 marca 2016 roku do dnia zapłaty i 12 300 złotych za okres od dnia 14 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, z tym ustaleniem, że odpowiedzialność pozwanej jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanego K. F. wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 3231/16.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., z uwzględnieniem stawek przewidzianych § 2 punkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804) w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 27 października 2016 roku, zasądając od pozwanej G. F. na rzecz powodów J. W. i Z. W. solidarnie kwotę 4 800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z tym ustaleniem, że jej odpowiedzialność jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanego K. F. wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 3231/16.

Na podstawie art. 113 ust. 1 oraz art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 623 ze zmianami) w punkcie III wyroku Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni od pozwanej G. F. kwotę 142,08 złotych tytułem tymczasowo wypłaconych przez Skarb Państwa wydatków na pokrycie kosztów stawiennictwa na rozprawę świadka A. W. – P..

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 24 lipca 2017 roku